

La Humanitat

Any II : Núm. 331

Barcelona, dijous, 1 desembre de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfon 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

EL PERILL DE LA GUERRA

D'Europa a Africa per sota terra

Un diari madrileny publica una conversa amb un diplomàtic el nom del qual silenci.

De la dita conversa són els següents trossos:

Y aquí va lo sensacional. Anuncie usted que pronto, muy pronto, comenzarán las obras para la construcción del túnel del estrecho de Gibraltar, que ha de poner en comunicación el continente africano con Europa. Lo que parecía hasta hace poco una quimera, un sueño de difícil realización, los acontecimientos lo convierten en una necesidad.

"El peligro de la guerra química va a convertir a los hombres en topes. Pronto los arquitectos tendrán que trazar ciudades bajo tierra. El túnel del Estrecho hará que pase por España todo el tráfico de América i Africa. El ferrocarril de Dakar a Marruecos acortará la travesía del Atlántico, convirtiéndolo a España en centro del mundo.

"En Francia el periodista Nadeau, gran autoridad en el estudio de cuestiones exteriores, y el señor Jacques Bardeoux, miembro del Instituto de Francia y especialista en asuntos diplomáticos, han tratado en diversos periódicos y revistas, después del viaje de Herriot a España, el tema de las comunicaciones entre Europa y Africa a través de España mediante túneles transmediterráneos por el estrecho de Gibraltar, al que seguiría la construcción de grandes arterias de tráfico internacional para trenes y automóviles. Además, anuncie usted que ya se han constituido Sociedades privadas con grandes capitales para imprimir rapidez y eficacia a las comunicaciones africanas a través de la península ibérica.

"Este plan de alta envergadura ha sido confirmado por la misma Prensa italiana, que se siente un tanto alarmada. "Il Giornale" de Italia, diario oficioso de Roma, publicó un artículo el 18 del pasado octubre examinando el interés sensacional que dicho túnel tendría para Francia e Inglaterra, que convertiría a las colonias africanas francesas casi en una inmensa región continental, evitándole el transporte de tropas coloniales por vía marítima y reconociendo que la construcción de este túnel es el acontecimiento más sensacional que espera a Europa.

"Nuestra posición geográfica, que tantas veces salvó nuestra nacionalidad, nos convierte de la noche a la mañana en el eje del mundo. Pero, en fin, concretando el hecho a lo que a la futura guerra se refiere, puedo asegurarle que ha sido causa de que se piense seriamente en construir ese túnel famoso, que evitaría exponer a los neutrales y al comercio en general a torpedeamientos y destrucciones por medios aéreos."

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sequeix l'activitat febrera per tal d'enllestir l'habilitació del Palau del Parc de la Ciutadella per a Parlament de Catalunya.

El nombre d'obres que hi treballen passa del mil·ler. I tots posen en la tasca el més gros afany i voluntat.

El saló de sessions ofereix suggestiu aspecte. Han estat ja instal·lades les platejades damunt les quals hi seran posats els escons. Aquests, per ara, estaran disposats en rectangle, però hi ha el propòsit, quan unes vacances ho permetin, de disposar-los en hemicicle.

Està ja instal·lada la taula de la Presidència. Uns bells plafons, col·locats expressament, afavoriran les condicions acústiques de la sala.

La vaga d'ebenistes ha fet impossible que estiguin enllestits els escons definitius del Parlament. Interinament els diputats ocuparan les butaques del vell saló de sessions del Palau de la Generalitat, que hi seran traslladades un dia d'aquests.

Hi haurà, al saló del Parlament, tres tribunes. Una, destinada al servei dels redactors dels diaris locals i corresponents, on hi cabran, comodament, quaranta persones. Aquesta tribuna estarà en comunicació amb el saló de sessions.

Per als invitats s'ha arranjat una al·la a tribuna, amb capacitat per a una trentena de llocs. I una tercera tribuna, per al públic, amb capacitat per a cent persones, completa la instal·lació del local.

El que podríem dir-ne banc blau, o sigui banc del Govern, estarà situat a la dreta de la Presidència.

La majoria ocuparà els escons de la dreta i del mig, i la minoria, les dues rengleres d'escons de l'esquerra de la Cambra.

Està acabant-se la instal·lació elèctrica, que serà perfecta. Arriben, cada dia, mobles per a les dependències auxiliars. Pintors, decoradors, col·locadors de mosaics, no paren en la seva tasca. Tot és febre i neguit.

Quant es digui en elogi de Josep Terradellas, conseller de Governació, per la seva tasca, serà sempre menys del que es mereix. I no cal oblidar tampoc els noms de Goday i Marco, els arquitectes.

Ens digueren ahir, a la Generalitat, que probablement el diumenge es reuniran, sota la presidència del senyor Francesc Macià, tots els diputats del Parlament de Catalunya pertanyents a l'Esquerra Republicana.

La reunió, que es farà al Palau de la Generalitat, tindrà per objecte can-

Campbell vol batre novament el seu propi rècord mundial de velocitat

Londres. — El senyor Malcolm Campbell anuncia que al febrer pròxim realitzarà un ben preparat intent contra el rècord mundial de velocitat en terra, que ell mateix detenta amb la marca de 253,9 milles per hora.

El seu famós bòlid "Ocell Blau"

està sofrint, a tal efecte, importants modificacions. Ha estat muntat en ell un motor Rolls-Royce de 2.500 cavalls de força, de tipus idèntic al que propulsava l'hidroavió a bord del qual el tinent britànic Stainforth va establir el rècord mundial de velocitat pura en màquines voladores amb 407,5 milles per hora.

El bòlid serà embarcat cap els Estats Units a la meitat de gener pròxim, car Campbell es proposa realitzar la seva tentativa a la platja de Daytona Beach (Florida).

viar impressions sobre la constitució del Parlament.

Sembla que el dia 5, a la tarda, tindrà lloc al saló de sessions del Parlament de Catalunya una reunió privada.

Aquesta reunió tindrà el caràcter de preparatòria per a la inauguració de les Corts de Catalunya.

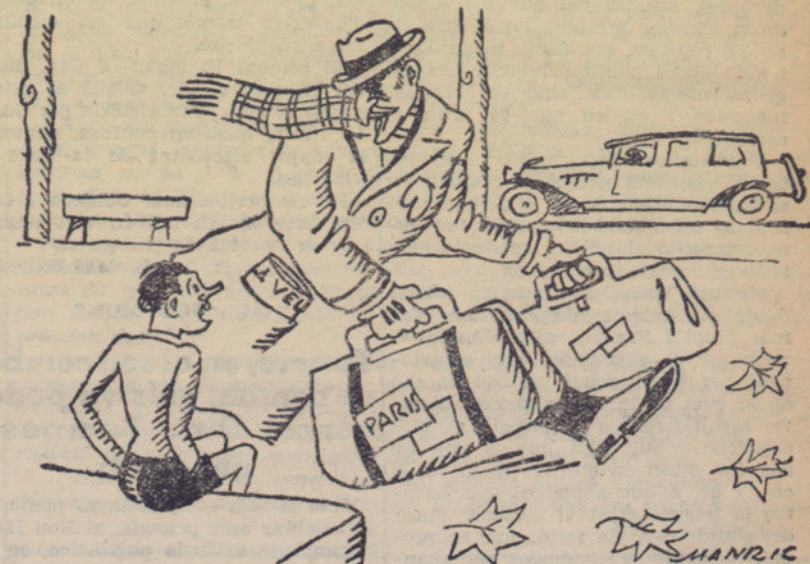
Un diari italià comenta el cas de la construcció del vaixell de guerra francès «Dunkerque»

Roma. — "Il Giornale d'Italia", ocupant-se de la construcció del cuirassat francès "Dunkerque", diu:

"Amb la construcció del "Dunkerque", formidable unitat de combat que superarà les 25.000 tones, la marina francesa es veurà augmentada amb elements particularment ofensius.

Posem de relleu el fet que mentre a Ginebra es reprèn l'activitat de la Conferència del Desarmament, i els pobles i els governs manifesten els seus desigs de reducció dels armaments, França procedeix a la construcció d'un noi gran cuirassat.

Aquest fet no pot ésser considerat com un real moviment a favor del desarmament, ja que al contrari significa un important augment en les forces bèl·liques de França.

—Doni records a l'amo, senyor Cambó...

Al Palau de la Generalitat Anglaterra canvia l'uniforme de l'exèrcit

—I bé, en Companys, president del Parlament català?

—Sembla que sí...

—I aleshores, a Madrid?

—Hi han diputats que portaran bé allò... No citem noms. Però Companys calia que es quedés aquí Ajuntava totes les opinions. Amb ell tots hi estan conformes. En aquests primers moments era necessari.

—I la vice-presidència del Consell?

—S'han citat dos noms; ambdós valuosos: el del senyor Gassol i el del senyor Lluhi. Sembla, però, que Gassol està enamorat de la seva missió en el departament de Cultura. I per a tothom és, en funció tan important, una garantia d'èxit, com ho seria igualment a la vice-presidència.

—Protocol del dia de la inauguració?

—Cal, encara, acordar-ho.

—Hi haurà discursos?

—Naturalment...

—Serà una diada interessantíssima. Crec que vénen alguns diputats de Madrid. Caldria, però, el primer dia constituir el Parlament.

—Es clar. Nomenar la Comissió d'actes, que aquesta es reunirà, que dictaminis i que s'aprovi. El primer dia, potser n'hi haurà prou constituint la taula interina i nomenant la Comissió d'actes. I a aquesta bé se li ha de donar un temps per a reunir-se.

—Així, el primer dia, serà un dia purament formulari.

—Es possible.

—Hi haurà crisi?

—Ja pregunteu massa. No se sap.

—Diuen que els socialistes no volen col·laborar en el Govern.

—Es possible. Considero encertada aquesta posició. Crec que per part de l'Esquerra no hi haurà cap intent per a convencer-los.

—Amb tot, a les eleccions els socialistes han tingut un nombre de vots per sobre del seus companys.

—Voleu que no en parlem d'altre...?

Poc després, passen per la Generalitat en Galés, en Balbany, en Dot, i altres diputats joves.

Van atrafegats... Apareix en Companys, i el volten. Unes paraules, amb el somriure als llavis. Els periodistes ens hi apropem. I el grup es desfa...

ESPURNES

La societat "Ressorgiment", de Ripoll, afiliada al Partit Catalanista Republicà, ha publicat un manifest declarant que reconeixia que s'havia equivocat... i que, abans de claudicar, preferia dissoldre's.

Per que es veu l'únic que no va equivocar-se va ésser el poble en dipositar el seu vot a l'urna.

Ahir va fer dotze anys de la mort de Francesc Layret. Els autors del repugnament assassinat no han pagat encara el seu deute a la justícia.

Malgrat que l'opinió els assenyali amb el dit.

Ha tornat el senyor Cambó. Deixa París per tal d'assistir a l'apàrt "del triomf".

Suposem que, malgrat la prohibició del metge, el líder de la Lliga parlarà davant del micròfon.

Posat a fer sacrificis, no vindrà d'un.

Sembla que ara, decididament, definitivament, resoltament, el senyor Amadeu Hurtado es retirará de la política.

Lluís Massot, el rebel, ha tornat a la casa pairal. El fill pròdig ha estat rebut amb els braços oberts.

¿Què farà, davant d'això, el senyor Bofill i Mates?

Ve el senyor Lerroux per a veure si pot convèncer el senyor Pich i Pon que retiri la seva dimissió.

I també per a veure si pot convèn-

cer els descontents que allò del "déu per cent" dels no catalanes no va suggerir-li ningú.

Els senyors Esteves parlen — i se n'omplen la boca — de les capacitats que la Lliga ha dut al Parlament: Val·lès i Pujals, Ventosa i Calvell...

Si, és cert. L'Esquerra, de figures així, no en té. Què hi farem!

La conciliació polaco-soviètica

Declaracions del ministre d'Affers Estrangers de Polònia

Varsòvia. — Tota la premsa polonesa reproduïx un interviu concedit pel ministre d'Affers Estrangers de Polònia, senyor Beck, al corresponent de l'Agència soviètica Tass, a Ginebra.

Heu-vos ací en essència el que el ministre polonès ha declarat:

"Estic satisfet perquè puc manifestar que jo considero l'acord de conciliació polaco-soviètic, com un acte molt significatiu i real, tant per a Polònia com per a la U. R. S. S.

Crec, en efecte, que el dit tractat contribuirà poderosament, no solament al millorament de l'estat dels esperits a Polònia i a Rússia, sinó també a l'establiment de les relacions de bon veïnatge entre ambdós països.

Jo atribueixo als articles del Pacte signat una importància tant o més profunda que aquells sobrepassen els marges de les nostres recíproques relacions.

Hem aconseguit bons resultats perquè hem portat a cap les negociacions amb bona voluntat recíproca per tal d'arribar al terreny de les realitats.

En l'època que actualment travessem, nosaltres hem donat l'exemple únic dels mètodes susceptibles de disminuir ço que actualment divideix el món desmorollant al mateix temps allò que l'uneix.

Lamento, no obstant, profundament, que altres assumptes de menor importància m'hagin retingut a Ginebra impedit-me prendre part directament, a Varsòvia, en els treballs finals que han precedit la ratificació del Pacte russo-polonès de no-agressió i conciliació."